

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Udrag fra Journalen NB30

Citation: Kierkegaard, Søren: "Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 25", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 25*, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2008 .
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb30-txt-shoot-ide24ef0e1-1031-4146-bedc-f03a7969f0d0.pdf> (tilgået 09. maj 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 25

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

Nei, det er eens Bier. Naar det gjælder om noget Udmærket: saa ere alle enige. Selv de Nærmeste glæde sig dog saa sagtelig over, om det Udmærkede kunde svækkes – o, Middelmaadighed er i en vis Forstand en umaadelig Lidenskab. Naturligviis er det Udmærkede først svækket, ih, bevares, saa er Medlidenheden over al Maade til Tjeneste – naturligt, thi i slige Forhold er Medlidenhed det Samme som Misundelse, hvorfor ogsaa en af Oldtidens Forfattere saa rigtigt har bemærket, at der er Ingen tilbøiligere til Medlidenhed end den Misundelige; og hvorfor man ogsaa kan vide, at Misundelsen maa være stor i Danmark, fordi Medlidenheden er det, ligesom omvendt. Det danske Folk har som Middelmaadighedens Repræsentant kun een Lidenskab: Misundelse-Medlidenhed, man feiler naar man troer, at det er To. Sand Deeltagelse for det Udmærkede vil nemlig være kjendelig paa at forhindre, om muligt, at det svækkes. Men Middelmaadigheden fordobler sig, en Ene pige der kan baade-og, Misundelsen seer at svække det, o, og saa kommer Medlidenheden ømt husvalende og trøstende. Skulde den opdage, at Medlidenheden dog endnu ikke er ganske paa rette Sted – i samme Øieblik er den igjen sig selv: Misundelse.